

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1761-11-28)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1761-11-28)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 337. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000159.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

28. November 1761.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Min H^øist^ærede Herr Secreterer.

Ieg skulde l^ænge siden have svaret paa Hr. Secreterens ki^ærkomne Skrivelse af 3. Novembris; Men, som ieg f^ærst ventede efter at kunne tillige give Efterretning om mine s. 338 B^ægers Ankomst, og ieg derefter blev angreben af en liden Sygdom, som Gud skee lov nu er gaaen over, har ieg maattet opsette mit Svar til i Dag. B^ægerne og alt, hvad Min Ki^ære Herre i sine sidste Breve har om meldet, bekom ieg i forige Uge uskadt i alle Maader, og er med alting aldeles vel forn^æjet. Der fattedes intet andet til at fuldkomme min Forn^æjelse end Rudbeks Atlantica, hvilken nu ikke mere er at t^ænkke paa. Men min Skyldighed og Taksigelse bliver derfor ikke mindre til Min Ven for al den M^æde og Tidsspilde, Han for mig at tiene haver anvendt, saa vel paa auctionen, som i s^ær ved de mange vakre skrevne Empletters Udskrivning, hvormed Han mig usigeligen har gl^ædet. Der er ikke et Stykke ibland, som jo kommer mig til Nytte, men fornemligen er mig ki^ært det Stykke om de gamles Seglads til Estland og det Fragment af Diario Roskildensi, som er mig noget ganske nyt og forhen uventet. Skulde Herr Secretereren, foruden Svecica og Danica, finde flere Fragmenta medii ^ævi om noget Land eller Sted paa hin Side ^æsters^æ, en, da vilde de blive mig ikke mindre velkomne end de allerede tilsendte. Men ieg var alt for ubillig, om ieg vilde begiere, at Min Herre med egen Haand skulde afskrive alting; ieg skulde vel troe, der i saa stor en Stad fandtes nogen, der for Betaling kunde copiere, hvad der ikke var alt for gammelt og vanskeligt at l^æse. Det var mere end nok, naar Herren selv vilde laane mig sin Haand til det ^ældste, og om noget forefaldt, som beh^ævede en distingveret accuratesse, hvilken ingen eller faa andre eier end den ki^ære Brocman. ^æ ^æ Min ydmygste Hilsen beder ieg anmelde hos min Velynder Hr. Cancelli Raad Berch, hvis sidste brev med Abb^æ© d^æ™ Arnaud ¹ ieg haver bekommet og leveret de vedsendte Medailler til Hr. Etats Raad Hielmstjerne. Saasnart nogen Leilighed falder, skal ieg have ^ætren at skrive den gode s. 339 Herre til igien, og sende ham Geheime Raad Reventlovs Medaille, som Hr. Hielmstjerne har lovet at skaffe hannem et Exemplar af. ^æ ^æ Det forn^æjer mig, at Min Herre er saa vidt kommen med sit Skrift om Runerne og hvad dermed f^ælger. Ieg vilde ^ænske, ieg var i Stand til at tiene Hannem med nogle Data dertil: Men naar man ikke har saadane Specialia just for Haanden og under en sammenh^ængende Overveining, da er det, som man vidste ingen ting derom. Som man seer af Diikmans ¹ og de fleste l^ærdes Exempel, som om Runerne have skrevet, saa ere de af vrangne lectioner ofte forf^ærte til at gi^ære falske og aldeles ugrundede Forklaringer baade over Navne og Ting i Rune-Inscriptioner. Ieg vilde derfor ^ænske, at Hr. Secretereren selv havde seet og examineret alle de Stene, som Han vil anf^ære, da ieg troer, Han vil komme n^ærmere og lettere til Maalet end nu. Den gode Wormius har vel selv ikke seet mange af sine Runestene, men stolet paa sine Presters og Studenters l^æsning og Afskrift. Og hvordan de Svenske l^ærde har l^æst og afskrevet deres Rune Skrifter, det kan man slutte af de mange og betydelige Variantess hos dem. ^æ ^æ Om Kong Eric Ejegods titel er det ganske rigtigt, at Gram har ladet sig forf^ære af Chron. Episc. Lund., og Etats Raad Suhm n^ær ligesaa, dersom ieg ikke havde advaret ham derom ². Den Sten hos Wormium p. 205 veed ieg ikke, hvor Min Herre kan komme til at l^æse dette paa Filu o Vitahoum, med mindre Han har nogen nyere og rettere Afskrift deraf. Ieg vilde ellers troe, at Wormius deri har ret, at l^æsningen b^ær begynde neden fra Korset. Hvitaholm paa den Norske Sten t^ænker ieg maae v^ære en liden ^æ eller Holm etsteds i Norge. Man maae meget n^æie tage sig i agt, at man ikke forseer sig af den Lighed, som er mellem et og andet Steds Navn. Ieg s. 340 vilde ^ænske, Min Herre var n^ærv^ærende, at vi mundtlig kunde conferere om saadane ting, da det ene vilde give Anledning til det andet. Ieg vil nu afbryde mit Brev og ^ænske, at ieg snart maatte see trykt noget af dette Min Herres Arbeid, da ieg ikke tviler paa, ieg jo vilde l^ære meget deraf. Ieg forbliver med al H^æiagtning

J. Langebeks Breve.

22

22*

Min H^øist^ærede Hr. Secreterers
ydmyge og oprigtigste tiener
I. Langebek.

Khavn d. 28. Novb. 1761.